MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Hétfő | 94. szám. | Pest, julius 3. 1848.

Nem kell táblabiró politika.

Előfizethetni csak a kiadónál országu ton Kunewalder házban, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre Budapesten házhozhordással 5 ft. Vidékre posán borlléhban 6 ft.

Évnegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr. vidéhre postán 3 ft. 30 kr..

Egy hónapos elő fizetést csak helyben, s a hónep első napjától számitva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyeért 3 kr. peng. p. fizettetik.

Az országgyülés megnyitásának napja hatodikáról, ötödikére, szerdára visszatétetett.

A nemzetőrség, és sorkatonaság csakugyan olly szükkeblü, s bizodalmatlanságra mutató elrendezéssel lesz kiállitva, mint utóbbi számunkban jelentettük.

Hogy tetszik. Egy népszerü férfiu: mint István: és a katonaság, és nemzetőrség kettős sorban,ugy hogy a nép az ünnepies menettől hermetice el lesz zárva.

Mi azt hisszük, hogy ezen szerencsétlen rendelkezés magának a királyi Helytartónak is kellemetlenséget fog szerezni.

Illyen rendelkezés Párizsban volt szükséges, hol egy Lajos Filep a revolutiotól nyert koronájával megcsalta, elárulta a népet.

A magyar királyi férfiak másként tettek. Egyik közülök, Imre, egyedül oda ment még az ellenség táborába is.

A ministerium rendelkezése a legsértőbb insultatio a magyar nemzet érzékeny szivűsége ellenében.

Az országgyülés megnyitása napján a nép barátait a legkellemesb élvezet várja.

E nap győzelmi ünnepe lesz a népfelség dicső eszméjének.

Eddig az országgyülés kegyelmesen a király szine elébe járulni engedtetett.

Ma a korona jő a nemzet képviselői közzé.

Jő pedig a képviselők házába. Nem a főrendek közzé, mint Angliában, hol uralkodó elemnek ez által a magas aristocratia jelöltetik ki.

A ministeriumtól kiadott directorium szerint: a királyi helytartó a déli tizenkét óra előtt egy negyeddel fog a várból kiindulni, ugy hogy az ülés kezdete épen a déli órára fog esni.

A directorium szerint a helytartót, az épület lépcsőzetein az alsó és felső ház küldöttsége fogadandja.

A ház a helytartót állva fogadandja. Ez természetes, s azért felesleges volt oda tenni. A képviselő test otthon van saját palotájában: vendég a helytartó, s a vendéget illedelmes viseletü ember fenállva szokta fogadni.

A teremben a helytartó jobbról balról a ministerektől környeztetvo, székre fog ülni, s felolvasandja a trónbeszédet.

A directorium itt kihagyta, ha valjon a követek is le fognak ülni.

Hanem azt hisszük, a nép küldötteinek lelkében lesz annyi önérzet, hogy saját palotájának kényelmeit fogja használni tudni a directorium kegyes utasitásai nélkül is.

A trónbeszéd után fel fog olvastatni a király két rendbeli leirata, mellynek egyikében István herczeg mint királyi biztos az országgyülés megnyitásával megbizatik, a másikban a helytartó, a törvényhozási és végrehajtási ügyekben teljes hatalommal felruháztatik.

V. Ferdinand, magyar királyi rangjain s czimein kivül, mellyek szerént ő Magyar, Horvát, Tót, Halics, Lodomér, Ráma, Szerb, Kun, Bolgárország és Jeruzsalem királya, minden jogait ezennel István herczegnek tényleg átadta.

E magas királyi rang, s az évenkénti három millio pengő az, mit ő fensége magának megtartott.

Ha igaz az, hogy az, kit emlegetnek, csuklani szokott, akkor a jobb oldal fiatal bárója: Eötvös Jósef, cultusminister tegnap és ma rettenetes roszul érezhette magát.

Tegnap vasárnap levén, lapjaink nem jöttek ki. E sorok irója felkeresé baráti köreit, de sehol sem volt maradása; politika, mindenféle, és ismét politika. Egész nap hosszában széltibe öldösték az embereket politikával...

Hám János... és Jellachich... e két férfiu volt kizárólag a beszéd tárgya.

Bosszankodás és nevetség mindenfelé. — Soha még kinevezés nagyobb botrányt nem okozott, mint ez Zicsi, Duschek, Dubraviczki, Nyéki, a censorok, Hám János, ellenében, mind meg annyi Mennenius Agrippák.

Átalában az emberek e bámulatos phoenomenont ugy magyarázták, hogy Eötvös Jósef igen hiu ember levén, ohajtotta, hogy ministerségének pünkösdi királyságát minél előbb valami nagy tettel emlékezetessé tehesse.

És erre nézve legjobb alkalomnak gondolta a primási szék betöltését. Az uj primás ugy is átkozottan ritka dolog, s minden változás után hosszu vacantiát szokott maga után hagyni.

E hosszu vacantiákból aztán napfényvilágosságra jő az is, mennyire egy perczig sem nélkülözhető hivatal az a primásság.

Eötvös Jósef hiusága elkövette e herostratusi kinevezést. Képzeljük, mennyire furja ma oldalát ezért a lelki ismeret...

Magunk is féltjük benne a szépirodalom, s ha praxisba nem vág, politikai doctrinák emberét, és csak abban nyugszunk meg, hogy az uj primásággal ugyis jubileumi teljes bucsuk szokván együtt járni, ő cultussága Hám János pásztorbotja alatt töredelmesen és malaszttal teljesen kitisztulandhat ebbeli vétkeiből.

Bizon gonoszul mennek a dolgok.

És hogy működik az isten igazsága. Lássuk csak, kedves olvasó:

Hám János teljes életében a legirtóztatóbb pecsovics volt, ultraroyalista s az absolutismus leghivebb támasza egész a fanatismusig. Ha Hám Jánoson állott volna, a világ ezer esztendő alatt egy lépést sem tett volna előre. Ha a dolgok szerinte mennének, a férfiak mind egy lábig kapuczinusok lennének, s igy az emberi nemzet idő nap előtt, az excessusokat ide nem értve uj ivadék nélkül maradna.

Hám János a haladás embereit cane peius ex angue gyülölte. Weselényit, Kossuthot szivében excommunicálta. Clericusainak még a Pesti Hirlap olvasását is megtiltotta.

És ime az ur isten, ki Hám János szerint is e világot kormányozza, a liberalis elveknek millyen győzedelmet hozott.

Hám János, mintegy vakságból üdül fel. És megtér, mint szent Pál.

Tegnap és ma ezen emberrel borzasztó dolgok történhettek. Mi sajnáljuk őt, mint afféle agg nőtlent, kire ezen kedélyt izgató váratlanság csakugyan veszedelmesén hatásal lehetett.

Képzeljük őt mint reszketett örömében, és mint ütött többször homlokára mondván:

„Oh én szerencsétlen! Hol volt eszem, midőn teljes életemben azokkal az alávaló pecsovicsokkal tartottam.

„Teringettét, ki ki hitte volna, hogy ez a revolutio ollyan dicső dolog legyen, az a gazember Metternich daczára hivségemnek engem mindenesetre ott hagy abba a rosz illatu varga városba Szatmárba, mig a liberalisok engem primásá tesznek.

„Primásá! Potztausend, primásá, a ki valóságos herczeg, s a római pápa született követte.

Digitized by Google

„Ah s engemet e fenséges hivatalra a revolutio tett be.

„Éljen a revolutió... Éljen Mirabeau. Éljen Danton, Marat, Robespierre. A bas Guizot. A bas Louis Philippe. Bravo Barbés, bravo Blanqui; bravo Raspail. Eviva Pio nono! — Morte ai Tedeschi. —

„Kuttya hétszáz milliom kriminalis.

Meg kell békülnöm az egész világgal. Titoknokom Mály János körlevelet fog irni. A bécsi és pesti marcziusi sebesültek szamára pensiot endelek. Ebédre hivatom a barricad párt fejeit.. Ti kedves galamhjaim doctor Fischoff, doctor Goldmark, és ti Petőfi, Vasvári, Jókay, oh menynyire félre ismertelek benneteket, kik engem az esztergomi infula alá a legszebben oda juttattotok.

„Én vétkem, én vétkem, én igen nagy vétkem, hogy midőn az ország gyülésen sületlen s meggyőződésemmel ellenkező keserves dictiokat mondogattam ha a hallgatóság morgott is pisszeget: szivemből azt kivántam, vigyen el benneteket a hóhér oda a hol a bors terem."

Hanem Mály ügyes ember, majd hozzon ő rendbe mindent. A patvarba hisz velem együtt ő is avanzsirozik. Belőle a szegény szatmári ceremoniamusból, az esztergomi metropolita szent szék titoknoka lesz.

„Tüstént a rendelést kell tenni: Szathmári szobáimból szagassák le a sok haszontalan képeket, s aggassanak helyökbe férfiak arczképét, kik éltükben a royalistákat gözeröre készült guilotin alá akarták hurczolni; s kikkel Petőfi Sándor barátom is mint hallom, mert még nem tettem nála tiszteletemet, irószobája falait kidiszesiteni szokta."

„Legelső legyen pedig hogy papjaim egy lábig a Religio és Nevelés helyett a Marczius Tizenötödikére prenumeraljanak...."

Igy beszél a megtért szatmári Pásztor, Hám János.

Lelkünkre mondjuk czen uj hivatalában ő eminentiája a politicai meggyőződés terén nagyobbat ugrott, mint ugornék, akkor ha néhány nap mulva egy szép reggelen, de nem ollyan esős időben mint a mai, a jó izüen alvó Mály titoknokot egyenesen azzal költené fel hogy: Éljen a respublica.

Egyébiránt pedig szerkeztőségünk, polgár-primásunknak a solemnis megtiszteltetéshez teljes szivünkből jó szerencsét kiván...

Haladjon ön ezen ujabb pályán, ez önnek sok rózsát fog teremni.

Söt kivánjuk, menjen ön előbb legyen canterbury érsek. Igaz, hogy ez kalvinista püspökség, de higye meg nekem emintiád önnek ki, olly rettenetes pecsovicaból Kossuthianus lett, e második ugrásmeg se fog kottyanni.

Ám legyen ön romai pápa is, ha annak ideje eljövend, mit bár sajnáljuk IX. Piust mégis minél előbb megtörténni ohajtunk.

Nekünk pedig polgár-primás mondjon ön szives köszönetet.

Mi még teszünk önnel ugy, mint más hiábavaló emberek, kik önnek hizelegnek.

Mi még arról sem gyanusitjuk önt, mint némellyek, kik szrént ön alku utján jutott volna a primási székbe, s hogy ön valamivel többecskével, mint a mennyi Szathmáron kapott, megelégedvén, a többit a kamarának adja.

Ezt mi nem mondjuk... mert ekkor ön simoniat követne el, és lenne ipse factu excomunicatus.

Mert bár a kamra alatt a hazát értjük mégis nagy külömbség van a canonok szerént abban, ha valaki beneficiumot nyer, s jövedelmeit azután fenajánlja, és ismét a kinek a papi hivatalt ily feltételek adják. — —

Harmadik cantate Bánhidyról.

Szerkesztő.

Pest jul. 3.

És midőn azt mondom, szerkesztő e szót forgó szemekkel és torzonborz bajusszal mondom.

Ön gondatlan egyoldalu ember ön még a kákán és csomot keress.

Ön Bánhidi makói követnöl száz ezer rosz tulajdoni közöl elmondott vagy harminczat.

Ha ön igazság szerető közölje ezennel Bánhidy uramnak szép tulajdonait is.

E szép tulajdonok pedig e következendők:

Julius 2-án.

Egy igen kedvetlen kötelességet teljesitünk.

Ma délelőtt — a követek megválasztása után — a Császárfürdőből jöttünk haza; s alig szállánk le Pesten, egy barátunk ellen a méltatlankodás legélesebb hangjait hallok intézteltni az utczákon a kávéházak előtt. Fölmentünk a körbe, s az ingerültség legnagyobb kifakadásaival találkoztunk minden fele. És keblünk szorult s vidám kedélyünk elborult, midőn az ingerültség, a kifakadások okát itt mint amott ugyan azoknak lenni értettük.

És az ok volt Irányi Dáni lipótvárosi képviselőnek, elválasztása után, megbizóihoz intézett beszéde mellyben (mint fültanuk beszélék) kijelenté, hogy „ő a zsidóknak emancipatioját nem pártolja, s a nemztgyüléseni elővételét akadályozni fogja; a czéheket megtartandoknak véli, s minden nagy birtokosnak ellensége."

Ezt mondák nem ketten, nem hárman, hanem számtalanok, kik a választáson jelen voltak s a idézett szavakat hallani állitották.

Mi a választáson nem voltunk jelen az idézett szavakat nem halottuk s ezért — bármilly általános volt azok hitele — bennök nem hittünk.

De hogy is. Hát nem Irányi Dani volt e az, ki a marczlusi napokban, mellyeknek lelkesülésére ő volt egyik tényező olly szép tüzzel, olly testvériségi nemes hévvel kelt fel a zsidók mellett, nem tekintve a nyárspolgárság buta és érdekfélésből eredt fanatismustára, s ez által haszonlesés nélkül csak az ügy, az elv szentségtől ihletten tevékoczkára nagy népszerüségét, melly öt a városi tisztviselők egyik elsőbbjévé teheté vala? Hát nem Irányi Dani volt e az, ki a Kört mint a pulya elfogultság nevczé — a zsidószázad alakulását inditványozá?

És nem Irányi volt e az, kit felvilágosultsága, egyszerü tiszta logicaja — a testvériség és egyenlőség melletti elveiről a privilegiumok is castok iránti ellenszenvéről mindenki ösmert s ezért mindenki becsült.

És nem Irányi volt e, kiszerénysége által mindnyájunk szeretetét birá.

Végre, nem épen mi ajánlok e ezen Irányi Danit 3 nap előtt a követségre, mint ollyat kit elvei szilárdsága, meggyőződésének tántorithatlansága iránti példák után, a képviselői legdiszesebb állásra alkalmasnak — annyi méltó férfiak közt is — különösen méltónak találtunk.

Igen ez mind Irányi Dani volt egy személyben, Irányi Dani a megválasztott lipótvárosi követ, kitől a fennebb idézett szavak jönni állittattak. —

Hogy ezek tudatában, az átalános ingerültségben nem osztozánk, hogy a hirdetekben nem hittünk, hogy a közvéleményt mytificaltnak állitottuk, hogy öt védelmeztük s a közböli kirekesztésire rögtönzött aláirási ivet magunk elől eltottuk — — — — természetes: keblünket csak szorongó fájdalom tölté be, szivünket bizonytalan biztosság foglalá el.

És mi történt?

Irányi Dani Lipotkülváros megválasztott képviselője feljön a körbe. Mi örvendetünk, hogy most elnémül a zaj, felvilágosodik a homály, s tisztába hozatik a szövény, és örömmel, türelmetlenül kiáltok egybe teke és olvasó teremekből a tagokat, mondván: Ide ide, urak kinek Irányi ellen panasza van, ide mondja el azt előtte és hallja megy az ő szavait.

Olly biztosak, olly önhittek voltunk reménynünkben a dolog jó fordulata iránt, miként szavaink örömünkben reszketének.

És a nagyterem megtölt emberekkel, a zaj lecsöndesült és — Irányi visszautasitá a vádat. Mi nem szolottunk se jót se roszat, csak örvendetünk mert hittünk.

Ő visszautasitá a vádat s elkezdé mondott szavait értelmezni, az idézetteket commentálni, és — mi elszomorodánk, s kivántuk volna szemeink előtt levő barátunkat egy rosz széllem által elönkbe tükrözölt csalképnek tekinteni.

Mi nem voltunk e választáson, és nem hallottuk az idézett szavakat, bár ne lettünk volna a Körben sem! és ne hallottunk volna a commentárt se!

Midőn három napok előtt a választásról szólva öt ajánlolag felszolaltunk, megjegyzők, hogy az ő és lapunk elvei közt némi különbségek léteznek. Mi nem hittünk szavainkban akkoron annyi valoságot rejleni; s azt inkább csak a balitéletes osztály irányábani politicából tettük, nehogy ha öt mint elveink átalános pártoláját mutatjuk be — ez által néki ártsunk a rövidlátok serege előtt, kik a marcziusnak minden betüjébnn egy egy quit akarnak látni. Fájdalom szavainknak, politicája vallósággá lőn, mert Irányi s e lapok elvei közt ég és földnyi a külömbség.

A férfiunak s főleg egy képviselőnek elveivel és magával tisztába kell lenni.

Következetlenség, változékonyság a legnagyobb megösmertető jele a politicai kiskorusságnak. —

A körülmények hatalma ugyan gyakorol befolyást elveink tisztitására, kifejtésére, de e hatalomnak csak a szabadelvüség nagyobbodására

Digitized by Google

s nem pedig annak leszállitására szabad hatással lenni.

A szabadelv csak egy szabadabb által tolalhatik ki helyéből, ki szükkeblüségre tér vissza, az nem politicai jellem.

Mi Irányi nyilatkozatát meg nem foghatjuk, s nem foghatjuk meg kivált a választás után, bár azt azelőtt sem fogtuk volna helyeselni; midőn pedig azt a zsidóüldözö és czéhmesteres választók irányábani politicának lehete keresztelni.

A képviselői állás olly valami fenséges, melly mellet a korona fénye is elhalaványul, de ha egy szavazatot sem kapnánk is, sem áldoznánk fel elveinkből egy betüt is e fenséges állásért is. Ez lett volna észrevételünk Irányi szavaira, ha azok megválasztatása e l ő t t mondottak volna.

De minthogy u t á n n a mondotta, csak azt kérdjük; elvei meggyőzödése kifolyásai-e a mondottak?

Ha nem, mit fognak mondani rá választói? Ha igen, mit tartsunk mi marcziusi elveiről?

Mi Irányit most sem tartjuk sem rosz embernek sem kevésbé világos fejünek.

Mi hajlandok vagyunk hinni, hogy uj és szép helyzete egy pillanatra megboditá. Hisz a nagy öröm ép olly eszméletvesztőleg hat néha idegeinkre mint a fenekellen bánat.

Csak arra kérjük a haza, barátságunk és saját jó érdekének nevében, üdüljön ki e mámorból mi előbb, és mutassa meg hogy ő nem következetlen hogy ő a régi Irányi mert higyje meg, hogy fennebb mondott szavaival nyerhet ugyan mázsányi népszerüséget a nyárspolgárságnál s lehet tán polgármester is, de Pest város intelligentiáját, azon környezetet, mellyben élt és becsültetett, maga körül látni nem fogja.

És ez volt a kedvetlen kötelesség mellyet teljesitenünk k e l l e t t, lett volna bár az érdekelt nem b a r á t u n k de saját édes atyánk.

Cserná̧toni.

Pest jul. 1. 1848.

Szerkeztő!

Ön nem lehet az igazságnak nem barátja, okom van bizton hinni, hogy lapja 92-ik számában Gömörből engemet illető tudósitásának kitételeit meg fogja igazitani.

Nem Berek, hanem Rimaszécsi keröletben választattam még, és pedig

Nem Adorján ellenében, de a kerület összes értelmisége s igy Adorjánnak is segedelmével.

Papok voltak mellettem igaz, de még igazabb azon hozzátétellel hogy mind a három vallásfelekezetbeliek mindnyájan, mint az értelmiség összegébe szinte bele tartozók, és közös egyetértésük miatt tiszteletre méltók.

Fogadja egyébiránt szivesen hazafiui üdvözletemet.

Kubinyi Rudolf.

Máramaros felől azt az igen nyugtalanitó hirt sietek az illetők fülébe sugni, miszerint a megye közönsége — sőt saját ohajtása ellen? közelebbről ujjolag megmarasztott főispán gróf Vay, az első alispán Pogány Károlyhoz nagy titokba intézett azon rendelete, miszerint a máramarosi oláhok figyelemmel tartandók köztudomásra jutván a magyarizmushoz feltétlenül ragaszkodó oláh s orosz ajku lakosok mindenfelől zugolódni kezdenek a becsületességüket s ragaszkodásukat, igaz ok nélkül kétségbe vonó kormány ellen; s ebből az lesz, hogy az ellenszenv, melly gr. Vay főispánsága ellen Máramaros minden szabad polgára kebeléből kissebb nagyobb mértékbe, mindjárt az elnöklete alatt tartott első közgyülésen kitört, a magyarizmus elleni gyülölködésre fog át származtatni.

Majd jönnek az erdélyi elkülönözésre törekvő véghon küldöttei, s izgatásuk mi eddig a közMagyarhaza szerelme magas érzetébe meghallgatás nélkül visszautasittatott, ok nélkül sértett becsületök fájdalmába előbb meghallgatás, — később talán többre is találand — s aztán ki lesz mindennek oka? nem más, mint a kormány tulságos gyöngédsége.

Világos tény, hogy gr. Vayt főispányul Máramarosba senki sem kivánja 12 évi főispánsága foltjai a marcziusi napok sugárinál kiáltóbb szinekben tünnek föl, semmint hogy egy pár különben is csak pro domo sua tett, oratiói fátyolával átláthatlanul el lehetne őket fedezni, hadd menjen nyugodni, s foglalja el helyét az, kit a megye osztatlan bizodalma hiv fel! erre, t. i. Mihály Gábor másod alispán s országgyülési követ. Ez, kit nehéz pályáján a kitüntetése által szülő földje minden fiára tagadhatlanul áradandó fény, a néppel ugyan egy vallásu, egész megye, főleg oláh ajku lakosai, s a papság közt szerte ágazó rokonsága, hivatalos eljárásaibani szigorusága mellett is, mindig fentartott népszerüsége, 1000 ágyunál hatalmasabban támogatandanak, lesz képes egyedül magyar nemzetiségünk érdekeit Máramaros, oláh, s orosz ajku lakossai közt előmozditani, s a kormány segélyével örök időkre megszilárditani.

Azért igyekezni kell őt most, mig a baj orvosolható, a főispánt hivatal elvállalására reá bizni, reá bizni igen is, mert ollyannak, ki a viczispányságban maradhat meddig akar, mostani körülmények közt egy pünkösdi királyság forma főispánságot vállalni el 1500 pft fizetés mellett, a száz ezerek félre téve nem lévén, csiklandós dolog, s mindenesetre áldozatra kész hazafi lelkesedést feltételez.

Szerkesztő! Már eleget ijesztettük a népet a muszkával, s ideje, hogy követeinket a legfontosabb teendőkkel ösmertessük meg.

Ezek közt legsarkalatosabb Magyarország függetlensége, minden más országtól.

Ön legközelelebb felemlité a 1848: III. t. cz. 8. és 13-ik §§-t s állitá, hogy független ministeriumunk nincs, ausztriatóli függése ezen §§-ban kimondatott.

Önnek igaza van....

Ezen két § többet ártott függetlenségünknek, mint ellenseinknek az ellenei 300 éves ármánykodása.

Nézzük a dolgot törvényes szempontból....

A Sanctio pragmaticáról szóló 1723. I. és II. t. cz. tartalmából világosan az tetszik ki, hogy a KK. és RR. egyedül csak nőágbani országlási örökösödési jogot adtak át, és ennek rendét alapitották meg.

Ekkép a közbirodalmiság és a más tartományokkali összeköttetésnek, még csak eszméje is ki van zárva — s az ország elébbeni függetlensége épségben maradt, és meg nem változtatott. — Mert

Az emlitettem törvényczikkekben, ezen kifejezés: indivisibiliter, és inseparabiliter (melly sokakat tévutra vezetett) nem Magyarországra, hanem az ausztriai örökös tartományokra értetik, mellyek, akkor a német római birodalom feudumai voltak.

Ezen állitásokat kétségtelenitik

Az 1723 III. t. cz., mellyben az mondatik, hogy ő felsége, minden diplomaticai és törvényes jogait (Magyarországnak) továbbá szabadságait, szabadalmait előjogait; hozott törvényeit és szokásait megerősiti, megtartja, és övéivel is megtartja. Tovább

A 8. t. cz. mellyben a király megigéri, hogy Magyarországba veendi lakását. S mi legfőbb.

A II. t. cz 11. §. mellyben az országló család kihaltával, feltartja a nemzet királyválasztási jogát.

A későbbi időben még világosabb törvény biztositja Magyarország függetlenségét. Jelesül

Az 179$^{0}/_{1}$ x. t. czikkben ezek foglaltatnak:

Bár Magyarország a sanctió pragmatic szerint az austriai örökös tartományokkal egy fejedelem alatt van, azért kapcsolt részeivel együtt szabad ország (regnum liberum) és minden igazgatási formájára nézve független (relate ad totam regiminis formam independens) és semmi más ország, vagy nemzet alá nem vetett, (nulli alteri regno aut populo obnoxium) sat. sat.

A napnál világosabb törvények itt vannak, s hol van ezekben Magyarországnak austriátóli függése kimondva? mint az 1848. III. t. cz. 13-dik §-ban?

Boldog isten, mire jutánk?... és miképen?

Hát csak akképen, hogy a mult országgyülés, ha emlékszik rá, szerkeztő kimondá azt, az 179$^{0}/_{1}$ 10-dik t. czikkre, mint legsarkalatosbra, hogy az nem valóság! azaz, hogy tettleg életbe léptetve nem volt, s ezért ezt mellőzve, most átalakuláskor és a szabadság küszöbén magát Austria alá veti. —

Hát abból, hogy Austria undok és rabszolgává aljasitó politicája az élő törvényt, — melly gyalázatos czéljaival homlok egyenest ellenkezett — lábbal tapodta — az a következés? hogy azon törvény, melly jogtalanul eltapoltatott, nem valóság? és a jog s törvénytapodás legyen érvényes, és ez tovább is fenálljon? és nem az, hogy ha törvény nem lett volna is, most austriátóli függésünket vivjuk ki?!.....

Bizony szépen vagyunk...

Bécs, absolutismusból alkotmányt teremt. És mi szabadság és törvényből függést és rabszolgaságot...

Most hát az ideje, hogy a jelen országgyü-

Digitized by Google

lés mindenek előtt mondja ki azt, hogy miután Magyarország mint status, semmi más országgal mint statussal összeköttetésben nincs, — egészen független. —

És csak ezután szavazza meg a hadügyminister által kérendő katonaságot, más különben az következik be, hogy ő felsége austriai hadügyministere rendelkezvén hadierőnkről, s katonáink nem minket, hanem Austriát fogják védeni.

Várady A.

— Némellyek azt hiszik, hogy miután az ujabbi kinevezés nyomán a clerus H á m alatt van, ezentul jobban fog a nemzetiség felé h u z n i.

— A dunagőzhajózási társaság rettenetesen kezdi a császárfürdőt contemnálni; állomási helyét tőle mintegy egy negyed angol mértföldnyire tartja; a fürdővendégek ugyan az önkéntelen gyalogutazást kellemetlennek tartják, de azzal vigasztalják, magokat, hogy a k. k. priv. Donaudamphschiffahrtsgesellschaftnak ezen c s á s z á r i a t l a n k o d á s a a k i r á l y k o d á s szinét hordja magán.

— A jelenkor megjelenését a szerkeztő a haza kedvetlen körülményei miatt felfüggeszté. Ezt más prozai ember igy fejezte volna ki: „a Jelenkor megbukott," mi magában semmi csoda, miután hosszu élete csupán illustratiója volt Luther azon tanácsnak, melly szerint a megváltó teste a kenyérnek, vagy alatta, vagy felette vagy melette van, de benne semmi esetre sincs. Némellyek szerint azonban Helmeczi táblabiró polgártársunk a lapja megszünésének a haza veszélyben létéveli indokolásál ugy értette, hogy már most pallost vévén kezébe a municipalis rendszert viszi az illyrek nyakára. Trema Jellacsics.

— A tordai Casinonak is eszébe jutott a marczius 15-ét megégetni. Mi csak örvendünk ha Tordán is már valahára egy kis v i l á g o s s á g ébresztetik.

— Igen nagy örömmel tudatjuk, hogy Vajnics Lukács bácsi követ — ki egyéb érdemei mellett gyönyörü növel bir — keresztlevelével felfegyverkezve jött meg Pestre, nagykoruságát czáfolhatlanul fogja bebizonyitani, Szolgáljon ez vigasztaló tudomásul bizonyos szinházi lorgnetteket mellyek olly édes makacssággal függöttek a követ ur szende vonásain.

— A mágnások tereme igen pompásan földiszitettnek lenni mondatik. A czifra temetések ideje ugyan már lejárt, no de se baj, a keservesek nevető orczáit a roppant készületeknek kell eltakarni. —

— Azt beszélik, hogy Balog Kornél az ülésekben lárvával fog megjelenni, hát mégis természetes arczát fogjuk látni.

— Halászi Josi barátunk a felső háznál irattári jegyzővé neveztetett ki. Soha se tudtuk, hogy elvi és jó barátunk Krankenwaerter is tud lenni; vigyázzon, mert a halálszag már érzik betegén:

— A Fischer fagylaldája ösmerkedési középpont lőn a követekre nézve. Ez minden esetre igen alkalmas hely. A fagylalt — némellyek szerint szerint hüt, mások szerint hevit. Mi is az utolsót hisszük, azért vive la glace!

— Tegnap előtt a császárfürdőben egy nő jelent meg s midőn fürdő iránti mérges parancsára a bérlő őt kevés tureloure kéré, napernyőjét á la Lola Montez emelé fel, iszonyu indignatióval kérdezvén ha tudja-e kivel beszél? A bérlő természetesen sok más szerencsétlen tudatlannal egyetemben a magos stranierát nem ismerni elég boldogtalan volt. És lőn szörnyü zaj és háboru, mert a nagy nő nem vala más mint Rappónak az athletának, acrobatának, kötéltánczosnak légirepülőnek és lángfaldasónak az ő kedves élete párja: Frau von Rappo — kötéltánczosnő s. a. t. ki miután Knigge társadalmi magaviselete szabályai alól magát nagyon is emancipálni kezdette volna, egész illedelemmel kivezettetett, miért a magyarokat barbaroknak nevezé. Oh Lola Montez! du hast eine Rivalin!

Csernatoni.

HIRDETÉSEK.

Löllbach K. F.

nagyhidutczai boltjában 674. sz. alatt, és a tudakozó hivatalban ismét egy uj küldemény érkezett, azon méltán megkedvelt f o g p o r b ó l, mellytől a fogak gyorsan megtisztulnak, szép fehérek lesznek, sőt a fogfájás, és a szájbüze is elenyésznek. Ugyan ott lelhető dr. Wilmzen jeles szeplőirtó, és legbiztosabb tyukszem és fagycsomót oszlató szer.

Krámer és Deutsch

férfiruha-készitők nagyhid-utczai Fáy házban, ajánlják a t. cz. közönségnek jól felszerelt férfiruha-tárnkat a lehető legjutányosb áron. — Ugyanott nemzetőri diszruhák is a leggyorsabban készittetnek.

Most jelent meg

Népszava istenszava.

Irta

Táncsics Mihál

Ára 30 p. kr. Kapható minden könyvárusnál,

Magyar Mihál könyvkereskedésében kapható:

Tájékozás.

átalakulási

érdekeink hörül.

Irta

Ötevényi.

Ára 30 pkr.

A zsidók

polgárositása

ok- s czélszerü

Röpirat, irta Róth Herman. Ára 40 kr. pp.

Ezen a sajtó által már megdicsért röpirat mind azoknak igen ajánlható, kik a zsidókérdéshez tartozó közép- s ujabbkori történetben bővebb tudomást akarnak szerezni, annak főbbvonásai az illető könyvekből meritett s credeti azaz latin, német s franczia nyelvben meghagyott adatokban itt közölve lévén.

Hajnövesztő-kenet.

Az igen kapóssá lett hajnövesztő kenet, mellytől a szőke, ősz és veres haj, barkó, bajusz és szakáll is szépen megfeketül, ismét ujra készitve kapható: bálványutcza 183. sz.

Dr. Malatides.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder házban). — A vidéken a postahivatalok-nál. EGYES SZÁM ára 3 kr. pp.

Felelős szerkeztő P á l f i A l b e r t. — Nyomtatja és kiadja L u k á c s L á s z l ó. Országut, Kunewalder ház.

Digitized by Google